

دار السلام

للطباعة والنشر والتوزيع والتأليف

الإمام أبو زكريا يحيى بن شرف النووي

كتاب

الأربعين

النووية

چل فہرموودہ کہی نہ وہوی

ثامادکردنی: سایتی دہنگی نیسلام

www.dangiislam.org

(۱) عن امیر المؤمنین ابي حفص عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ إِلَى امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ" (أخرجه البخاري ۱/ ومسلم ۱۵۵/۱۹۰۷)

واته: عومہری کوری خہ تتاب (خوا لینی رازی بیت) دہلئت: گویم له پیغہمبہری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" بوو دہیفہرموو: ہموو کردہ وہیہک بہ نیہتہ، ہرکہسینک نیہتی چی ہہ بیت نہ وہی بو دہنووسریت، نہ گہر کہ سینک کوچکردنہ کہی له پیناو خوا بیت بو لای پیغہمبہرہ کہی، نہوا بہم نیہتہ بو دہنووسریت، ہہروہا نہ گہر کہ سینک کوچکردنہ کہی بو نہوہ بیت مالیکی دونیای دہست بکہویت، یا بو ٹافرہتیک نہوا نہ وہی بو دہنووسریت.

(۲) عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: «بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ الشَّفْرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا. قَالَ: صَدَقْتَ. فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيَصْدُقُهُ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ. قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ. قَالَ: صَدَقْتَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ تَعَالَى تَرَاهُ. فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ. قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا. قَالَ أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَجُلًا، وَأَنْ تَرَى الْحَفَاءَ الْعُرَاءَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّيْءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ ثُمَّ انْطَلَقَ، فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ: يَا عُمَرُ، أَتَدْرِي مِنَ السَّائِلِ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ قَالَ: فَإِنَّهُ جَبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ» رواه مسلم.

واته: "عومہری کوری خہ تتاب" (خوا لینی رازی بیت) دہلئت: پوژنیکیان له خزمہت پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" بوو، شویتہواری سہفہری پیوہ دیار نہ بوو، ہیچ کہس له نیمہ نہ یدہناسی، لہ بہردہم پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" دانیشٹ، نہ ژتوی گہ یاندہ نہ ژتوی پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" دہستی لہ سہر ہہردو رانی پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" دانا، گوتی: نہی پیغہمبہری خوا! لہ بارہی نیسلام ہہوالم پی بدہ، پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" فہرمووی: شایہتی بیتہ خوای گہورہ تاک و تہنہایہ، نوژ بکہ، زہکات بدہ، پوژووی مانگی رہمہزان بگرہ، حہج بکہ نہ گہر توانات ہہیہ. کابرا گوتی: راست دہکہیت! سہرمان سورما، پرسپاری لیدہکات و پاشان دہلئت: راست دہکہیت! نینجا گوتی: ہہوالم پی بدہ دہربارہی ٹیچسان؟ پیغہمبہر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" فہرمووی: باوہرت بہ خوا ہہ بیت بہ فریشتہی خوا، بہ کتیبہکانی بہ پیغہمبہران، بہ پوژی دواپی بہ

قه‌زاو قه‌ده‌ر چاکه‌و خراپه‌ی، کابرا گوتی: راست ده‌که‌یت، ئینجا گوتی: چاکه‌ چیه؟ پیغه‌مبه‌ری "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رمووی: خوا به‌پرستی وه‌ک ئه‌وه‌ی بی‌بینیت، ئه‌گه‌ر تۆش ئه‌و نه‌بینیت، ئه‌و تۆ ده‌بینیت، ئینجا گوتی: هه‌واڵم پی‌یده‌ له‌ باره‌ی پۆژی دوا‌ی، پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رمووی: پرسیارکه‌ر له‌ پرسیارلی‌کراو زان‌تر نی‌یه‌! کابرا گوتی: ئه‌ی نیشانه‌کانی چین؟ پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رمووی: دایک ب‌یته‌ تۆکه‌ر و خزمه‌تکاری کچه‌که‌ی خۆی، خه‌لکانی پی‌خوا‌س و پووت و شوانه‌و‌یره‌ ده‌بنه‌ خاوه‌ن کۆشک و ته‌لار، پاشان پۆ‌یشت، ئیمه‌ش سێ پۆژ ماینه‌وه‌ ئینجا پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رمووی: ئه‌ی عومه‌ر ده‌زانی ئه‌م پرسیارکه‌ره‌ کێ بوو؟ گوتم: خواو پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" باش‌تر ده‌زانن، پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رمووی: ئه‌وه‌ جبریل بوو ها‌تبوو ئاینه‌که‌تان فێر بکات.

(۳) عن ابن عمر رضي الله عنهما قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : «بُني الإسلام على خمس : شهادة أن لا إله إلا الله ، وأن محمداً رسول الله ، وإقام الصلاة ، وإيتاء الزكاة ، وحج البيت ، وصوم رمضان» (رواه البخاري/ ۸، موسلم/ ۱۶)

واته: "ئیب‌نوعومه‌ر" (خوا‌ی لێ پازی بی‌ت) ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ری خوا "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رموویه‌تی: ئیسلام له‌سه‌ر پێنج شت بو‌نیات تراوه‌: خوا به‌یه‌ک بنا‌سیت، نو‌یژ بکه‌یت، زه‌کات بده‌یت، پۆژووی په‌مه‌زان بگری‌ت.

(۴) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ : حَدَّثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) وَهُوَ الصَّادِقُ الْمَصْدُوقُ : (إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ غَلَقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمَّرُ بَارِعَ كَلِمَاتٍ : يَكْتُبُ رِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ وَعَمَلَهُ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ . فَوَالَّذِي لَا إِلَهَ غَيْرُهُ، إِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ فَيَدْخِلُهَا . وَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ النَّارِ، حَتَّى مَا يَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا إِلَّا ذِرَاعٌ، فَيَسْبِقُ عَلَيْهِ الْكِتَابُ، فَيَعْمَلُ بِعَمَلِ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَيَدْخِلُهَا). (البخاري/ ۳۲۰۸، موسلم/ ۲۶۴۳).

واته: "عه‌بدوللای کورێ مه‌سه‌عود" (خوا لێی پازی بی‌ت) ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" که‌راستگۆترین راستگۆیه‌ فه‌رموویه‌تی: (هه‌ریه‌کێ له‌ئێوه‌ له‌ماوه‌ی چل پۆژدا له‌سکی دایکیدا خه‌لق ده‌کریت، له‌ماوه‌ی چل پۆژدا ده‌بیته‌ پارچه‌یه‌ک گوشت و خو‌ین، پاش ماوه‌ی چل پۆژیش ده‌بیته‌ پارچه‌ گوشتیک، پاش ئه‌وه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فریشته‌یه‌ک ده‌نیریت پۆج ده‌کات به‌به‌ریداو فه‌رمانی به‌چوارو شه‌ش پیده‌کریت: به‌نووسینی پۆژی، درێژی ژیا‌نی (ئه‌جه‌لی) و کاری، به‌ده‌خته‌ یان به‌خته‌وه‌ر، سو‌یند به‌وه‌ی جگه‌ له‌و خوا‌یه‌کی‌تر نی‌یه‌، که‌سی واتان هه‌یه‌ کاروکرده‌وه‌ی به‌هه‌شتی ده‌کات هه‌تا له‌نیوان ئه‌و به‌هه‌شتا ئه‌ندازه‌ی گه‌زیکێ ده‌می‌نێ، که‌چی نووسراوه‌که‌ پێشی ده‌که‌و‌یت و کاروکرده‌وه‌ی دۆزه‌خی ده‌کات و ده‌چیته‌ دۆزه‌خ، هه‌روه‌ها که‌سی واشتان هه‌یه‌ کاروکرداری دۆزه‌خی ده‌کات، هه‌تا به‌ئ‌ه‌ندازه‌ی گه‌زیکێ ده‌می‌نێ و نووسراوه‌که‌ پێشی ده‌که‌و‌یت و کاروکرده‌وه‌ی به‌هه‌شتی ده‌کات و ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه‌).

(۵) عن عائشة ، رضي الله عنها ، قالت قال رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : « مَنْ أُحْدِثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ » (رواه البخارى رقم: ۲۶۹۷)، ومسلم (رقم: ۱۷۱۸) وفي رواية لمسلم : « مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ » .

واته: له "عائشه" (خوا لئی پازى بیت) دهگيرنه وه دهلئيت: پيغه مبهري "صلى الله عليه وعلى آله وسلم" فهرموويه تى: ههركه سيك شتيك له و ثانيه تى ئيمه دابهينيت كه له دينه كه تيمه دا نه بيت، روت دهكريته وه، له رپوايه تيكي تر دا ده فهرمويت: كه سيك شتيك له دين زياد بكات، كه فهرمانى ئيمه تى له سهر نه بيت، نه وه كاره كه تى وهرناگيريت.

(۶) عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ - وَأَهْوَى النَّعْمَانُ بِإِصْبَعِهِ إِلَى أُذُنَيْهِ -: (إِنَّ الْحَلَالَ بَيِّنٌ وَإِنَّ الْحَرَامَ بَيِّنٌ وَبَيْنَهُمَا مُشْتَبِهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهُنَّ كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ، فَمَنْ اتَّقَى الشُّبُهَاتِ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرْضِهِ، وَمَنْ وَقَعَ فِي الشُّبُهَاتِ وَقَعَ فِي الْحَرَامِ، كَالرَّاعِي يَرْعى حَوْلَ الْحِمَى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَعَ فِيهِ، أَلَا وَإِنَّ لِكُلِّ مَلِكٍ حِمًى، أَلَا وَإِنَّ حِمَى اللَّهِ تَحَارِمُهُ، أَلَا وَإِنَّ فِي الْجَسَدِ مُضْغَةً إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقُلْبُ). (رواه البخاري/ ۵۲)، (مسلم/ ۱۵۹۹)

واته: "نوعمانى كوپى به شير" (خوا لئی پازى بیت) دهلئيت: له پيغه مبهري خوام "صلى الله عليه وعلى آله وسلم" بيستوو ده فهرموو- له م كاته دا "نوعمان" دهستى برد بو هردوو گوئي- (بيگومان حلال ناشكرايه و هراميش ناشكرايه و له نيوانياندا چهند شتيكي گومانواى هه، زور له خهلكى نايان زانن، ههركهس خوى له گومان بپاريژئ نه وه خوى و ثانيه كه تى پاراستوو له تانه و تاوان، ههركه سيش بكه ويته ناو شتى گومانواييه وه نه وه كه وتوته ناو شتى هرامه وه، وهك چون شوانيك نازه له كانى له ده وروبهرى قه دهغه كراوى دهله وه پيئى دور نيه تى بكه ويته، چاك بزنان هه موو پادشايه كه قه دهغه كراويكى تاييه ت به خوى هه، چاك بزنان قه دهغه كراوى خوا هه و شتانه يه كه هرامى كردوه، بزنان كه له له شدا پارچه گوشتيك هه يه نه گهر چاك بيت هه موو له ش چاك ده بيت نه گهر خراپيش بوو هه موو له ش خراپ ده بيت چاك بزنان نه و پارچه يه ش ده).

(۷) عَنْ تَمِيمِ الدَّارِيِّ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (الدِّينُ النَّصِيحَةُ). قُلْنَا: لِمَنْ؟ قَالَ: (لِلَّهِ، وَلِكِتَابِهِ، وَلِرَسُولِهِ، وَلِأَيِّمَةِ الْمُسْلِمِينَ وَعَامَّتِهِمْ) (رواه مسلم/ ۵۵)

واته: "تيمي دارى" (خوا لئی پازى بیت) دهلئيت: پيغه مبهري "صلى الله عليه وعلى آله وسلم" فهرمووى: (تايين دلسوزى و ناموزگار ييه) گوتمان: بو كئى؟ فهرمووى: (بو خوا و، بو قورنانه كه تى، بو پيغه مبهري كه تى، بو پيشه وا و تيكرپاي موسلمانانيش).

(۸) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (أُمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّهَا، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ) (رواه البخاري/ ۲۵)، (ورواه مسلم/ ۲۲).

واته: "عه بدوللاى كوپى عومر" (خوا لئی پازى بیت) دهلئيت: پيغه مبهري "صلى الله عليه وعلى آله وسلم" فهرموويه تى: (فهرمانم پيكر او به نغم له گه ل خهلكيدا هه تا شايه تى دهدهن كه هيج خوايه كه نيه جگه له خوا، موحه ممه ديش ره وانه كراوى خوايه، نويزيش بكه، زه كاتيش بدهن، نه گهر نه وه يان كرد نه وا خوئين و سامانيان له لاي من پاريزراوه، مه گهر به هه قى خوى، ليپرسينه وه شيان له لاي خوايه).

(۹) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) يَقُولُ: (مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ). (رواه البخاري / ۷۲۸۸) و (مسلم / ۱۳۳۷)

واته: له "نه بوهوره يره" وه (خوا ليتي رازي بيت) كه له پيغهمبهري بيستوو "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" ده يفهرموو: (نه وه ي ريگريم ليگرددون خوتاني ليتپاريزن، نه وه ي فهرمانم پيداون به گويزه ي تواناتان نه نجامي بدن، به راستي نه و شته ي نوممه ته کاني پيش نيوي له ناوپردوو، زور پرسيار کردنيان و له فهرماني پيغهمبهران دهرچوونيان بووه).

(۱۰) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): إِنَّ اللَّهَ طَيِّبٌ، لَا يَقْبَلُ إِلَّا طَيِّبًا، وَإِنَّ اللَّهَ أَمَرَ الْمُؤْمِنِينَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الْمُرْسَلِينَ، فَقَالَ: [يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا] وَقَالَ: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ] ثُمَّ ذَكَرَ الرَّجُلَ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ: يَا رَبَّ يَا رَبَّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابُ لِذَلِكَ). (رواه مسلم / ۱۰۱۵)

واته: "نه بوهوره يره" (خوا ليتي رازي بيت) ده ليتي: پيغهمبهري "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمويه تي: (نه ي خه لکينه، به راستي په روه ردگاري پايه بلند چاک و پاک و بيگهرده، شتي چاک و پاک و بيگهرده نه بيت لاي نه و په سهند نيبه، نه و زاته هه مان نه و فهرمانه ي که داويه تي به پيغهمبهران، هه مان نه و فهرمانه شي داوه به ثيمانداران: (نه ي پيغهمبهران، له رزق و پوزيه چاکه کان بخون، کارو کرده وه ي چاکيش نه نجام بدن)، هه روه ها فهرمويه تي: (نه ي نه و که سانه ي که باوه رتان هيتاوه له و رزق و پوزيه چاکانه بخون که پيمان به خشيون). ثينجا باسي نه و پياوه ي کرد که (سه فهري تولاني دهکات، قر بزو توزاوي، دهسته کاني به رزده کاته وه بو ناسمان و (ده ليتي) په روه ردگارا، په روه ردگارا، له کاتيکدا خوراکی هه رامه، خواردنه وه ي هه رامه، پوشاکی هه رامه، به هه رام گه وره بووه، ثيتر چون نزي گيرايه؟).

(۱۱) عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ سِبْطِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَرِجَالِهِ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ حَفِظْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «دَعْ مَا يَرِيكَ إِلَى مَا لَا يَرِيكَ، فَإِنَّ الصَّدَقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَالْكَذِبَ رِيبةٌ» (رواه الترمذي / ۲۵۲) (والنسائي / ۵۷۱۱) وقال الترمذي: حديث حسن صحيح.

واته: "هه سه ني کورې عه لي کورې نه بووتاليب"، که زاي پيغهمبهري و په يحانه ي پيغهمبهري "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" بوو، گوتي: نه و له پيغهمبهري وه "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" له به ريگرددوو، که فهرمويه تي: واز له شتيک بهينه، که گوماني تيدايه و ليتي دلنيانيت، نه وه بکه که گومان ناخاته دلته وه و ليتي دلنيانيت.

(۱۲) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ): «مِنْ حُسْنِ إِسْلَامِ الْمَرْءِ تَرْكُهُ مَا لَا يَغْنِيهِ» حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ (۲۳۱۸) وَ (ابن ماجه / ۳۹۷۶)

واته: له "نه بي هورده يره" (خوا ليتي رازي بيت) ده گيرپنه وه، ده فهرموي: پيغهمبهري خوا "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمويه تي: له نيشانه ي مسولماني چاک نه وه يه که شتيک په يوه ندي به و نه بيت، وازي لي بهيتيت.

(۱۳) عَنْ أَنَسٍ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالَ: (وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُؤْمِنُ عَبْدٌ حَتَّى يُحِبَّ لِجَارِهِ - أَوْ قَالَ: لِأَخِيهِ - مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ). (رواه البخاري/ ۱۳) و (مسلم/ ۴۵)

واته: "ئەنەس" (خوا لىي پازى بىت) دەلى: پىغەمبەرى خوا "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فەرموويەتى: (ھىچ بەندەيەك ئىمانى نابىت ھەتا ئەوھى بۆ خۆى پىي خۆشە بۆ دراوسىكەى - يافەرمووى بۆ براکەى پىي خۆش نەبىت). واته: (ئىمانى تەواو نىيە).

(۱۴) عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ (صلى الله عليه وسلم): (لَا يَحِلُّ دَمٌ "أَمْرِي" مُسْلِمٍ - يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّي رَسُولُ اللَّهِ - إِلَّا بِأَخَذِي ثَلَاثَ: الثَّيِّبُ الزَّانِي، وَالنَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالتَّارِكُ لِدِينِهِ الْمُفَارِقُ لِلْجَمَاعَةِ). (البخاري/ ۶۸۷۸) و (مسلم/ ۱۶۷۶)

واته: له "عەبدوللاى كوپى مەسعود" ھە دەگىرنەوھ دەلى: پىغەمبەر "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فەرموويەتى: ھەللا نىيە خويىنى ھىچ كەسىكى مسولمان - كە شاھىتى بدات بەوھى كە ھىچ كەسىك شاھانى پەرستەن نىيە جگە لە خواو، منىش پىغەمبەرى خواو، مەگەر بەيەكەى لەم سىانە نەبىت: پىاوى ژن ھوردوو ژنى مێرد كەردو كە زىنا بكەن، و گيان بە گيان (كەسى كەسى بە ناھەقى بكوژى و لە تۆلەيدا دەكوژىتەوھ) و كەسى پاشگەز بىتەوھ لە ئاينى خۆى و لە كۆمەلى مسولمانان جىابىتەوھ.

(۱۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصُمْتُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ جَارَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ» (رواه البخاري/ ۶۰۱۸) و (مسلم/ ۴۷).

واته: له "ئەبى ھورەيرە" (خوا لىي پازى بىت) دەگىرنەوھ كەوا پىغەمبەرى خوا صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فەرموويەتى: ھەركەس باوھەرى بە خواو بە رۆژى دواى ھەيە بە چاك بلىت "يان بىدەنگ بىت" ھەركەس باوھەرى بە خواو بە رۆژى دواى ھەيە، با رېز لە دراوسىكەى بگريت، ھەركەس باوھەرى بە خواو بە رۆژى دواى ھەيە با رېز لە ميوانەكەى بگريت.

(۱۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَوْصِنِي، قَالَ: «لَا تَغْضَبْ» فَرَدَّدَ مِرَارًا قَالًا، «لَا تَغْضَبْ» (رواه البخاري/ ۱۹۵۵).

واته: "ئەبووھورەيرە" (خوا لىي پازى بىت) دەلىت: پىاويك بە پىغەمبەرى "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" گوت: نامۆزگاريم بکە. پىغەمبەر "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" فەرمووى: توو پە مەبە، پىاوەكە چەند جار دووبارەى كەردەوھ، پىغەمبەرىش "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ" ھەر فەرمووى: توو پە مەبە.

(۱۷) عَنْ شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ (رضي الله عنه) قَالَ: ثَبَّتَانِ خَفِظْتُهُمَا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم)، قَالَ: (إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قُتِلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا دُبِحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الدَّبْحَ، وَلِإِجْدٍ أَخَذَكُمْ شَفَرَتُهُ، فَلْيُخْرِجْ دُبْحَتَهُ).

واته: "شه‌ددادی کوپی ئه‌نه‌س" (خوای لئی پازی بیٚت) ده‌لٚن: دوو شتم له پیغه‌مبه‌ری خواوه "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" له‌به‌ر کردووه، فه‌رمووی: خوا به چاک ئه‌نجامدانی فه‌رز کردوه له‌سه‌ر هه‌موو شتی‌ک، ئه‌گه‌ر شتی‌کیان کوشت به جوانی بیکوژن، ئه‌گه‌ر شتی‌کیان سه‌رب‌ری به چاکی سه‌ری ببین، با هه‌ریه‌ک له ئیوه تیغه‌که‌ی تیز بکات و، سه‌رب‌راوه‌که به‌وینیته‌وه.

(۱۸) عن أبي ذرٍّ رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم، قال: (اتَّقِ اللَّهَ حَيْثُمَا كُنْتَ وَأَتَّبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمَحُّهَا، وَخَالِقِ النَّاسَ بِخُلُقٍ حَسَنٍ) (رواه الترمذي/ ۱۹۸۷) حديث حسن.

واته: له "ئه‌بی زه‌ر" (خوا لئی پازی بیٚت) ده‌گێڕنه‌وه، ده‌فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه‌رموویه‌تی: (له خوا بترسه له هه‌رکۆی بوویت، وه دواى خراپه چاکه بکه خراپه‌که‌ی ده‌سپێته‌وه، وه به په‌فتاری باش له‌گه‌ڵ خه‌لکی هه‌لسوکه‌وت بکه.

(۱۹) عن عبدالله بن عباس، رضي الله عنهما، قال: «كُنْتُ خَلْفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمًا فَقَالَ: «يَا غُلَامُ إِنِّي أَعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ: «احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ احْفَظِ اللَّهَ يَجِدْهُ بُحَاكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ: أَنَّ الْأُمَّةَ لَوِ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَإِنْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ، لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ، وَخُفَّتِ الصُّحُفُ». (رواه الترمذي/ ۲۵۱۶) وَقَالَ: حديث حسن صحيح.

و‌ی‌ روایه‌ غیر الترمذی: «احفظ الله تجده اُمامك، تعرّف إلى الله في الرخاء يعرفك في الشدة، واعلم أن ما أخطأك لم يكن ليصيبك، وما أصابك لم يكن ليخطئك واعلم أن النصر مع الصبر، وأن الفرج مع الكرب، وأن مع العسر يسراً».

واته: "عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس" ده‌لٚت: پوژیک له پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه — له‌سه‌ر ولاغیک بووم" فه‌رمووی: پۆله چه‌ند وشه‌یه‌کت فی‌ر ده‌که‌م" پارێزگاری له خوا بکه" خوای گه‌وره ده‌تپاریزیت، فه‌رمانه‌کانی خوا بپاریزه ده‌بینیت خوا فزیات ده‌که‌ویت ئه‌گه‌ر پارایته‌وه ته‌نها له‌و بپاریوه، ئه‌گه‌ر داواشت کرد ته‌نها له‌و داوا بکه، بشزانه ئه‌گه‌ره‌ه‌رچی خه‌لکی دونیا هه‌یه کۆ ببه‌وه‌و بیان‌ه‌ویت، که سوودت پێ بگه‌یه‌نن، به‌هیچ جو‌ریک سوودت پێ ناگه‌یه‌نن، ته‌نها ئه‌وه نه‌بیٚت که خوا بۆی نووسیویت، هه‌روه‌ها زیانت پێ بگه‌یه‌نن ته‌نها ئه‌وه نه‌بیٚت که خواى گه‌وره له‌سه‌رتی نووسیوه، قه‌له‌مه‌کان هه‌لگیران و نووسراوه‌کان وشک بوونه‌ته‌وه، (قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا ب‌راوه‌ته‌وه) له‌ پێوایه‌تیکی تر دا هاتووه:

فه‌رمانه‌کانی خوا بپاریزه، خوای گه‌وره‌ش به‌ره‌و لاتدیت، له کاتى خو‌شیدا خوای گه‌وره بناسه، ئه‌وا خوای گه‌وره‌ش له کاتى ناخو‌شیدا به‌ هانات دیت، بزانه، خراپه، یان چاکه، که تووشی تو نابیت، له یه‌که‌مه‌وه ب‌راوه‌ته‌وه، که تووشت ده‌بی و هی که‌سیکی دیکه نییه بزانه، که سه‌رکه‌وتن له‌ گه‌ڵ ئارامگرتن دایه، پزگاری‌بوون له‌گه‌ڵ ناخو‌شى و نا‌په‌حه‌تیدایه، له‌گه‌ڵ هه‌موو ناخو‌شیه‌ک و ئازاری‌کدا، خو‌شیه‌کی به‌دواوه دیت.

(۲۰) عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ عَقِبَةَ بْنِ عَمْرٍو الْأَنْصَارِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" : " إِنْ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأَوَّلَى ، إِذَا لَمْ تَسْخَحِي فَاصْنَعِي مَا شِئْتِ " (رواه البخاري/ ۳۴۸۳).

واته: "عوقبهی کوپی عه مری نه نساری" (خوای لی پازی بیّت) ده لیت: پیغه مبه ری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمووی: نه وهی که خه لک له پیغه مبه رانی پیشوو گواستبیتیان وه نه وهیه نه گهر شه رم ناکه یت، چی ده که یت بیکه!

(۲۱) عَنْ أَبِي عمرو ، وقيل أبي عمرة سُفْيَانُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ قُلْ لِي فِي الْإِسْلَامِ قَوْلًا لَا أَسْأَلُ عَنْهُ أَحَدًا غَيْرَكَ . قَالَ: قُلْ : آمَنْتُ بِاللَّهِ: ثُمَّ اسْتَقِمَّ (رواه مسلم/ ۳۸).

واته: له "نه بووعه مر" یان گوتیان: له "نه بووعه مری سو فیانی کوپی عه بدوللا" (خوا لیان پازی بیّت) ده گپرنه وه ده لی: گوتم نهی پیغه مبه ری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" شتیکم له نیسلام پی بلی که جگه له تو له که سی تر نه و پرسیاره نه که م؟ نه ویش فهرمووی: بلی باوه یم به خوا هیتنا پاشان جیگیر بووم له سه ری.

(۲۲) عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا ، أَنَّ رَجُلًا ، سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فَقَالَ: " أَرَأَيْتَ إِذَا صَلَّيْتُ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ ، وَصُمْتُ رَمَضَانَ ، وَأَحْلَلْتُ الْحَلَالَ ، وَحَرَّمْتُ الْحَرَامَ ، وَلَمْ أَرْزُ عَلَى ذَلِكَ شَيْئًا ، أَدْخُلُ الْجَنَّةَ؟ قَالَ : نَعَمْ.

واته: "جابری کوپی عه بدوللای نه نساری" (خوا لیتی پازی بیّت) ده لیت: پیاویک پرسیار ی له پیغه مبه ر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" کرد گوتی: هه رکاتی نویژه فهره زه کانم کرد، پوژووی ره مه زانم گرت، هه لال به هه لال زانی، هه پام به هه پام زانی و لی دوورکه وتمه وه، له مه زیاترم نه کرد، نایا ده چمه به هه شت؟ پیغه مبه ر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمووی: به لی.

(۲۳) عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْجَرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلُّهُ الْمِيزَانُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمَلَّانِ - أَوْ: تَمَلُّا - مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ: فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوْبِقُهَا). (رواه مسلم/ ۲۲۳)

واته: "نه بوومالیکی نه شه ری" (خوا لیتی پازی بیّت) ده لی: پیغه مبه ری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمووی: (پاکوخواوینی به شیکی تیمانه، وه (الحمد لله) ته رازو پرده کات، (سبحان الله والحمد لله) نیتوانی ئاسمانه کان و زهوی پرده که ن، نویژ نووره خیرکردن راستی تیمان و گوپریه لی بو خوا سه لماندنه، ئارامگرتن پرووناکییه قورئانیش به لگه یه بو ت یان له سه رت، خه لکی هه موویان به یانیا ن زوو ده پون خو یان ده فروشن، به وهش یان خو ی پرگار ده کات، یان خو ی تیاده بات،! (واته: یان خو ی به خوا ده فروشن و فهرمانه کانی جیبه جی ده کات و خو ی پرگار ده کات، یان خو ی به شه یتان ده فروشن و فهرمانه کانی جیبه جی ده کات و خو ی تیاده بات).

(۲۴) عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه) عَنِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) -فِيمَا رَوَى عَنِ اللَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى- أَنَّهُ قَالَ: (يَا عِبَادِي إِنِّي حَرَّمْتُ الظُّلْمَ عَلَى نَفْسِي، وَجَعَلْتُهُ بَيْنَكُمْ مُحَرَّمًا، فَلَا تَظَالَمُوا يَا عِبَادِيَ كُلُّكُمْ ضَالٌّ إِلَّا مَنْ هَدَيْتُهُ، فَاسْتَهْدُونِي أَهْدِكُمْ. يَا عِبَادِيَ كُلُّكُمْ جَائِعٌ إِلَّا مَنْ أَطْعَمْتُهُ، فَاسْتَطْعِمُونِي أَطْعِمَكُمْ. يَا عِبَادِيَ كُلُّكُمْ عَارٍ إِلَّا مَنْ

كَسَوْتُهُ، فَاسْتَكْسُونِي أَكْسُكُمْ. يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَغْفِرْ لَكُمْ. يَا عِبَادِي إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضَرْبِي فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي فَتَنْفَعُونِي. يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ، وَإِنْ سَكَمْتُ، وَجَنَكْتُ، كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبَ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ، وَإِنْ سَكَمْتُ، وَجَنَكْتُ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ (مِنْكُمْ) مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا. يَا عِبَادِي لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ وَإِنْ سَكَمْتُ وَجَنَكْتُ، قَامُوا فِي صَعِيدٍ وَاحِدٍ، فَسَأَلُونِي، فَأَعْطَيْتُ كُلَّ إِنْسَانٍ مَسْأَلَتَهُ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ بِمَا عِنْدِي إِلَّا كَمَا يَنْقُصُ الْمَخِيطُ إِذَا أُدْخِلَ الْبَحْرَ. يَا عِبَادِي إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أُخْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوَفِّيكُمْ بِهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ (عِزَّةً وَجَلًّا)، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ). (رواه مسلم/ ٢٥٧٧)

واته: له "نه بوزده" وه (خوای لی پازی بیت) له پیغه مبهروه "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" له فهرمووده یکی قودسیدا له خوای پهروه ردگار وه ده گپرتیه وه که فهرموویه تی: (تهی بهنده کانم! من ستهم له سه رخوم حه رام کردوه و، له نیوان نیوه شدا حه رام کردوه، ستهم له یه کتر مه که ن، تهی بهنده کانم! هه مووتان گومران مه گهر نه وانه تان نه بیت که من پینمویم کردون، داوای پینمویم لیبکه ن، پینموویتان ده که م. تهی بهنده کانم! هه مووتان برسین مه گهر نه وانه تان نه بیت که من خواردنم پیداون، داوای خواردنم لیبکه ن، خوراکتان دده می، تهی بهنده کانم! هه مووتان پووتن مه گهر نه وانه تان نه بیت که من پوشته م کردون، داوای پو شکم لیبکه ن پوشته تان ده که م تهی بهنده کانم! نیوه شه و پوژ هه له ده که ن منیش له هه موو تاوان و هه له کانتان خوش دهیم، داوای لیخو شبونم لیبکه ن تهی بهنده کانم نیوه به راستی ناتوان بگن به و ناسته ی که زهره ر له من بدن، هه روه ها ناتوان بگن به و ناسته ی که سوودم پیبیه خشن، تهی بهنده کانم! نه گهر سه رتا و کوتاییتان به مروف و جنوکه کانه وه دلایان وه ک دلی له خوا ترستین که ستان بیت، نه وه هیچ له مولکی من زیاد ناکات، تهی بهنده کانم! نه گهر کوتاییتان به مروف و جنوکه تانه وه دلایان وه ک دلی خراپترین که ستان بیت، نه وه هیچ له مولکی من که م ناکات. تهی بهنده کانم! نه گهر سه رتا و کوتاییتان به مروف و جنوکه تانه وه تیکرا له گوره پانیکدا بوهستن و داوام لیبکه ن، هه موو مروفتیک نه وه ی که داوای ده کات پیی بیه خشم، نه وه هیچ له وه ی له لای منه که م ناکات، مه گهر نه وهنده ی دهرزیه ک له ناوی دهریا که می ده کاته وه. تهی بهنده کانم! به راستی نه مه کرده وه کانی خو تانه و من بوتانی دهرمیرم و توامری ده که م و پاشان پاداشتان دده مه وه. هه رکه سینک چاکه ی ده ست که وت با سوپاسی خوای گوره بکات و هه رکه سیش شتیکی تریشی ده ست که وت، نه وه با ته نها سه رزه نشتی خو ی بکات.

(٢٥) عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رضي الله عنه): أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) قَالُوا لِلنَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم): يَا رَسُولَ اللَّهِ ذَهَبَ أَهْلُ الدُّثُورِ بِالْأُجُورِ، يُصَلُّونَ كَمَا نُصَلِّي، وَيَصُومُونَ كَمَا نَصُومُ، وَيَتَصَدَّقُونَ بِمُضُولِ أَمْوَالِهِمْ. قَالَ: (أَوْ لَيْسَ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ مَا تَصَدَّقُونَ؟ إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ). قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَّتِي أَحَدُنَا شَهَوْتُهُ، وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: (أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ، أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ). (رواه مسلم/ ١٠٠٦)

واته: "نه بوزده" (خوای لی پازی بیت) ده گپرتیه وه که هه ندیک له هاوه لانی پیغه مبهر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" به پیغه مبهریان گوت: تهی پیغه مبهری خوا "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" ده وله مهنده کان هه رچی پاداشت هه یه بر دیوانه بو خوایان، وه کو نیمه نویژ ده که ن، وه کو نیمه پوژوو ده گرن، هه ندی له پاره کانیشیان ده که ن به خیر. پیغه مبهر (صلى الله عليه وسلم) فهرمووی: باشه مه گهر خوای گوره

شتی به ئیوه نه به خشیوه تا بیکه ن به خیر؟ دلنیا بن که هه موو (سبحان الله) وتنیک خیریکه، هه موو (الله اکبر) یک خیریکه، هه موو (الحمد لله) یه یک خیریکه، هه موو (لا اله الا الله) یه یک خیریکه، فه رمان به چاکه خیره، قه دهغه له خراپه خیره، جوتبوون له گه ل هاوسه ردا خیره، گوتیان نه ی پیغه مبه ری خوا "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" ئایا که سیک له ئیمه ئاره زوی خوی تیر بکات پاداشتی هه یه؟ فه رمووی: باشه نه گهر نه و ئاره زووی له حه رامدا دانیت، ئایا گوناھی ناگات؟ هه ر ئاوایش نه گهر به حه لالی نه نجامی بدات پاداشتی هه یه.

(۲۶) كُلُّ سُلَامَى مِنَ النَّاسِ عَلَيْهِ صَدَقَةٌ كُلَّ يَوْمٍ تَطْلُعُ فِيهِ الشَّمْسُ : تَعْدِلُ بَيْنَ الْأَثْنَيْنِ صَدَقَةٌ ، وَتُعِينُ الرَّجُلَ فِي دَائِيهِ فَتَحْمِلُهُ عَلَيْهَا ، أَوْ تَرْفَعُ لَهُ عَلَيْهَا مَتَاعَهُ صَدَقَةٌ ، وَالْكَلِمَةُ الطَّيْبَةُ صَدَقَةٌ ، وَبِكُلِّ خَطْوَةٍ تَمْشِيهَا إِلَى الصَّلَاةِ صَدَقَةٌ ، وَتُمِيطُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ (رواه البخاري/ ۲۹۸۹) و (رواه مسلم/ ۱۰۰۹).

واته: هه موو روژی که تیشکی خور هه لدیت، ته وای جومگه کانی مروف خیریکی له سه ره که بیکا! سازکردنی نیوان دوو که س خیره، یارمه تدی دانی پیاوی بو خستنه سه ر سواره که ی خوی خیره، ده ستباربوون بو هه لگرتنی باره که ی خیره، گوتنی قسه یه کی چاک خیره، هه ر هه نگاویک که بو نویژ هه لیده گریت خیره، لا دانی په رچیکیش له ریگا هه ر خیره.

(۲۷) عَنْ ثَوَّاسِ بْنِ سَمْعَانَ (رضي الله عنه) قَالَ: أَقَمْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) بِالْمَدِينَةِ سَنَةً، مَا يَمْنَعُنِي مِنَ الْمِجْرَةِ إِلَّا الْمَسْأَلَةُ، كَانَ أَحَدُنَا إِذَا هَاجَرَ لَمْ يَسْأَلْ رَسُولَ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) عَنْ شَيْءٍ، قَالَ: فَسَأَلْتُهُ عَنِ الْبِرِّ وَالْإِثْمِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ: مَا حَاكَ فِي نَفْسِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلِعَ عَلَيْهِ النَّاسُ).

واته: "نه وواوسی کورپی سه معان" (خوا لئی پازی بیت) ده لئ: یه ک سال لای پیغه مبه ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" له مه دینه مامه وه، ته نها له به ر پرسیار کردن کۆچم نه کرد، نه گهر یه کیک له ئیمه کۆچی بکر دایه هیچ پرسیار ی له پیغه مبه ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" نه ده کرد، من پرسیارم لیکرد ده رباری چاکه و تاوان؟ پیغه مبه ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فه رمووی: (چاکه بریتیه له په وشت جوانی، تاوان و گوناھیش نه وه یه که به دلئا دیت و پیت ناخۆشه خه لکی پیی بزانیّت).

هه روه ها "وابیسه ی کورپی مه عبه د" (خوا ی لئی پازی بیت)، نه لئ: چومه لای پیغه مبه ر "صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" پیی فه رمووم: بو پرسیار ی خیرو چاکه ها تووی؟ گوتم، به لئ، فه رمووی: «اسْتَفْتِ نَفْسَكَ. اسْتَفْتِ قَلْبَكَ يَا وَابِصَةً ثَلَاثًا الْبِرُّ مَا اطْمَأَنَّتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ وَاطْمَأَنَّ إِلَيْهِ الْقَلْبُ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي النَّفْسِ وَتَرَدَّدَ فِي الصَّدْرِ، وَإِنْ أَفْتَاكَ النَّاسُ وَأَفْتَوْكَ» (حدیث حسن، رواه أحمد، والدارمي). واته: له خۆت بپرسه، له دلّت بپرسه نه ی وابیسه (سئ جار نه مه ی گوت) چاکه نه وه یه که ده روونه کان پییه وه ئاسوده بن و دلّیش پیی خاترجه م بیّت، تاوانیش بریتیه له وه ی که له ده روونتایه و له سینه تا هات و چۆ نه کات.

نه مه ش جه ختکردنه وه یه که به وه که وا فیتړه ت پینوینی خاوه نه که ی ده کات و به ره و هه ق چوون و په یدا کردنی هه ستی چاکه و خیر خوازی نه بات، به مه شه وه نه توانی که وا چاکه و خراپه لیک هه لاویری. و وه ک ئاوی سازگار پاستیه کان بدرکینی.

(۲۸) عَنْ أَبِي نَجِيحٍ الْعَرَبِيِّ بْنِ سَارِيَةَ ، قَالَ : وَعَظَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا بَعْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ وَوَجَلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ ، فَقَالَ رَجُلٌ : إِنَّ هَذِهِ مَوْعِظَةٌ مُودَّعٌ ، فَمَاذَا تَعْهَدُ إِلَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ : " أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ ، وَالسَّمْعِ ، وَالطَّاعَةِ ، وَإِنْ عَبْدٌ حَبِشِي فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ يَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ فَإِنَّهَا ضَلَالَةٌ (رواه ابوداود/ ۴۶۰۷) ورواه الترمذي/ ۲۶۶) وقال: حديث صحيح.

واته: "نه بونه جیحی عیریاز کوپی ساریه" ده لیت: پیغه مبه "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" وتاریکی بو داین، وتاره که ی نه وهنده توندبوو دلی پی دهاته له رزین، چاوانی پی دهاته گریان، نیمه ش گوتمان نهی پیغه مبه ری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" له م ناموزگاریهت وا دهرده که ویت ناموزگاری مالئاوایی بیت! ناموزگاریمان بکه، فهرمووی: له خوا بترسن، ههروه ها گوپیایه لی فهرمانه کانی گه وره که تان بن، نه گهر گه وره که تان بهنده یه ک بیت نه گهر که سیک له نیوه ته مه نی دریژ بیت، ناکوکی زور ده بینیت، پابه ند به سوننه تی من و پیوشوینی خوله فای راشدین و به ریمه دهن، به ددان بیگرن، خو تان له داهینراوه کان به دور بگرن، چونکه هه موو بیدعه یه ک گومراییه.

(۲۹) عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ ، قَالَ قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَسْأَلَكَ مِرَارًا ، وَمَنْعَنِي مَكَانُ هَذِهِ الْآيَةِ : يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ قَالَ : " مَا هُوَ يَا مُعَاذُ؟ " ، قُلْتُ : الْعَمَلُ الَّذِي يُدْخِلُ الْجَنَّةَ وَيَخْرِجُنِي مِنَ النَّارِ ، قَالَ : " قَدْ سَأَلْتَ عَظِيمًا ، وَإِنَّهُ لَيْسَ بِ : شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ ، وَحَجُّ الْبَيْتِ ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ " ، ثُمَّ قَالَ : أَلَا أُخْبِرُكَ بِرَأْسِ هَذَا الْأَمْرِ وَعَمُودِهِ وَذُرُوتِهِ : الْجِهَادُ " ثُمَّ قَالَ : الصِّيَامُ جُنَّةٌ ، وَالصَّدَقَةُ تُكْفِرُ الْخَطِيئَاتِ ، ثُمَّ قَالَ : " أَلَا أُنبِّئُكَ بِمَا هُوَ أَمْلَكُ بِالنَّاسِ عَنْ ذَلِكَ؟ " فَأَخَذَ لِسَانَهُ فَوَضَعَهُ بَيْنَ إصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِهِ ، فَقُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَكُلُّ مَا تَكَلَّمُ بِهِ يُكْسِبُ عَلَيْنَا؟ قَالَ : " تَكَلَّمَكَ أَمْلُكَ ، وَهَلْ يَكُتِبُ النَّاسُ عَلَى مَنَاجِرِهِمْ فِي النَّارِ إِلَّا حَصَائِدُ أَلْسِنَتِهِمْ؟ إِنَّكَ لَمْ تَزَلْ سَالِمًا مَا سَكَتَ ، فَإِذَا تَكَلَّمْتَ كُتِبَ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ (المعجم الكبير للطبراني).

واته: "موعازی کوپی جه به ل" (خوای لئی پازی بیت) ده لیت: گوتم: نهی پیغه مبه ری خوا، چه ند جاره ده مه وی که پرسیارت لی بکه م، وه لی له بهر نه و نایه ته ی که ده فهرمویت: (نه ی نه و که سانه ی باوه پرتان هیناوه! له و شتانه له په یامبه ر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" که نه گهر بو تان پوون بکریته وه غه مبارو نار په حهت ده بن) فهرمووی: نه و پرسیاره چییه نهی "موعاز"؟ ده لی: گوتم: نه و کرده وه ی که ده مباته به هه شت و له ناگر پزگارم ده کات، فهرمووی: پرسیاریکی گه ورهت کرد، که چی زوریش ناسانه: شایه تیدان به وه که جگه له خوا هیچ خوایه کی تر نییه، وه منیش پیغه مبه ری نه و خودایه م، وه به رپا کردنی نو یژ و به خشی نی زه کات و حه جکردنی مالی خوا و پوژووگرتن، پاشان فهرمووی: نه ی پیت رابگه یه نم که سه ری هه موو نه م نایینه و کو له گه و لوتکه که ی چییه؟ (نه ویش) جههاد کردنه! پاشان فهرمووی: پوژوو سپیر و قه لغانه، سه ده قه و خیر تاوانه کان ده سپرته وه، پاشان فهرمووی: نایا پیت رابگه یه نم زامنی هه موو نه م کارانه چین که خه لکی دهستیان له پاداشتی نه و کارانه دهستگیر بیت؟ (پاشان) زمانی خو ی گرت و خسته نیو دوو په نجه له په نجه کانیه وه، گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا نایا هه رچی شتی که قسه ی له سه ر ده که ین له سه رمان ده نووسریت؟ نه ویش فهرمووی: دایکت سینگت بو بکووتیت، نایا خه لکی هه ر له به روو بوومی زمانیه وه نییه که ده که ونه نیو ناخی ناگره وه.. تو هیشتا سه لامه تیت نه گهر بیده نگ بیت، نه گهر قسه کت کرد یان بو ت ده نووسری، یان له سه رت ده نووسری!!

(۳۰) عَنْ أَبِي ثَعْلَبَةَ الْحُسَيْنِيِّ جُرُثُومُ ابْنِ نَاشِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" قَالَ إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَرَضَ قَرَائِضَ، فَلَا تُضَيِّعُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا، فَلَا تَعْتَدُوهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ، فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَّتَ عَنْ أَشْيَاءَ مِنْ غَيْرِ نِسْيَانٍ رَحْمَةً لَكُمْ، فَلَا تَبْحَثُوا عَنْهَا) (حدیث حسن، رواه الدارقطني في سننه ۱۸۴/۴)

واته: له "نه بووسه علیه بهی خوشه نی جرسوومی کوری ناشیر" ده گپړنه وه، که پیغه مبهری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرموویه تی، که خوا ده فهرمویت: خوی گوره فهریزه کانی فهریزه دوه، نیوه ش به زایه نه دهن، وه سنووریشی داناوه، نیوه مه یه زینن، وه چه ندين شتی حه پامکردوه، نیوه پیشیلی مه کهن، وه که به زهیی نواندن بو نیوه له هه نديک شت بیده نگ بووه که به بی بیرکردنه وه (نه نجامتان دابیت)، که واته نیوه ش لی مه کولنه وه.

(۳۱) عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ سَهْلٍ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ذُلُّنِي عَلَى عَمَلٍ إِذَا عَمِلْتُهُ أَحَبَّنِي اللَّهُ، وَأَحَبَّنِي النَّاسُ، فَقَالَ: «ارْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَارْهَدْ فِيمَا عِنْدَ النَّاسِ يُحِبُّكَ النَّاسُ» حَدِيثٌ حَسَنٌ رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ/ ۴۱۰۲ وَغَيْرُهُ بِأَسَانِيدٍ حَسَنَةٍ.

واته: "نه بوووعه بباسی سه هلی کوری سه عدی ساعیدی" (خوی لی پازی بیت) ده لیت: پیاویک هاته لای پیغه مبهر "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" گوتی: نهی پیغه مبهری خوا پښتیا کم پښتیا بده، هه رکاتیک کردم خوا خوشی بویم و خه لک خوشیان بویم، پیغه مبهریش "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرمووی: دونیا له دلت به کهم بگره، نه و کاته خوا خوشی ده ویت، دلت په یوه ند نه بیت به وهی که خه لک هه یه تی و واز له م شته بینه، که له دهستی خه لک دایه و خوتی پی خه ریک مه که، نه و کاته خه لک توپان خوش دهیت.

(۳۲) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، رَسُولَ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" قَالَ: لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ (حدیث حسن، رواه ابن ماجه/ ۲۳۴۱) و (الدار قطني ۲۲۸/۴).

واته: له "نه بووسه عیدی خودری" (خوی لی پازی بیت) ده گپړنه وه ده لیت: پیغه مبهری خوا "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فهرموویه تی: نه زیان بده و نه پښی پازی بیه.

(۳۳) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" قَالَ: "لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ لَا دَعَى رَجُلٌ أَمْوَالَ قَوْمٍ وَدِمَاءَهُمْ، وَلَكِنَّ الْبَيِّنَةَ عَلَى الْمُدَّعِي، وَالْيَمِينَ عَلَى مَنْ أَنْكَرَ" (حدیث حسن رواه البيهقي في السنن: ۲۵۲/۱۰ وغيره هكذا، وبعضه في الصحيحين).

واته: "نیپنووعه بباس" (خوی لی پازی بیت) ده لیت پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: نه گهر نه وی خه لک داوای ده کهن، به بی هیچ به لگه یه ک پیان بدری، نه و هه نديکیان هه له خویانه وه داوای مالی خه لکی تر ده کهن و ته ماعی ده کهن، هه ره وه ها داوای خوینی که سانی تریان ده کرد، له بهر نه وه داواکار له سه ریته شایه تی هه بی، سویندیش له سه ر نه و که سه یه، که نکولی ده کات له وهی داوای لیکراوه.

(۳۴) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ "رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ" قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيَعْبِرْهُ بِيَدِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَفُ الْإِيمَانِ (رواه مسلم ۴۹/۱)

واته: له "نه بووسه عیدی خودری" (خوای لی پازی بیت) ده گتړنه وه، که وای پیغه مبه ری خوا "صلی الله علیه وعلی آله وسلم" فهرموویه تی: هه رکه س له نیوه خراپه یه کی دی بابه ده ست بیگوریت نه گهر نه یتوانی به زمان، نه گهر نه یتوانی به دلی، نه وه ش لاوازترین نیمانه.

(۳۵) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (لَا تَحَاسَدُوا، وَلَا تَنَاجَشُوا، وَلَا تَبَاغَضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا. الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ، لَا يَظْلِمُهُ، وَلَا يُجْذَلُهُ، وَلَا يَكْذِبُهُ، وَلَا يَخْفِرُهُ، التَّقْوَى هَاهُنَا) وَيُشِيرُ إِلَى صَدْرِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ (يَحْسِبُ امْرِيٍّ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ، كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ: دَمُهُ وَمَالُهُ وَعَرْضُهُ). (رواه مسلم ۲۵۶۴/۱)

واته: "نه بووه وره یه" (خوای لی پازی بیت) ده لی: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: حه سوودی به یه کتر مه به ن، زه م به سه ریه کتر دا مه که ن (به مه به سستی به رز کردنه وی نرخی شته کانه)، پقتان له یه کتر نه بیته وه، پشت له یه کتر مه که ن، مامه له به سه ر مامه له یه کتر دا مه که ن به ننده یه کی راست و دروستی خوابن و، وه ک برابن، مسولمان برای مسولمانه، سته می لیناکات و، پشتی به رنادات و، به دروی ناخاته وه و، به سووک سهیری ناکات، له خوا ترسان لیره دایه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سیجار نامارهی کرد بو سنگی (به سه بو خراپ بوونی مروفتیک، که به سووک سهیری برا موسلمانانه که ی بکات، هه موو شتیکی مسولمان له سه ر مسولمان حه رام و قه ده غه یه؛ خوینی و مالی و ناموسی).

(۳۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): (مَنْ نَفَسَ عَنْ مُؤْمِنٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ. وَمَنْ يَسَّرَ عَلَى مُعْسِرٍ يَسِّرَ اللَّهُ عَلَيْهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ. وَمَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ. وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَذَكَّرُونَ فِيهِ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَقَّتْ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ. وَمَنْ بَطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ). (رواه مسلم ۲۶۹۹/۱) بهذا اللفظ.

واته: له "نه بووه وره یه" وه (خوا لی پازی بیت) ده لی: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: (هه رکه سیک یارمه تی مسولمانیک بدات بو نه وه ی نارپه حه تیبه کی دونیایی له کول بکه ویت، نه وه بیگومان خوای گه وره نارپه حه تی دواپوژی له کول ده خات، هه رکه سیک یارمه تی نه دار و هه ژاریک بدات و کاره که ی بو ئاسان بکات، نه وای خوای گه وره کاریش بو نه و ئاسان ده کات و یارمه تی ده دات. خوای گه وره له کومه کی به نده ی خویدایه مادم نه و به نده یه له کومه کی براکه یدابیت. هه رکه سیک ریگایه ک بگریته به ر بو نه وه ی علم و زانیینیک به ده ست به ینیت، نه وای خوای گه وره به هو ی نه وه وه ریگای به هه شتی بو ئاسان ده کات، هه ر کومه لیک کوپنه وه له مالیک له ماله کانی خوا و قورئان بخویننه وه و موتالای بکه ن، نه وای بیگومان دل نارامی داده به زیت و به سه ریانداو، په حمه ت و به زه یی دایان ده پوشتیت و، فریشته کان

چوارده‌وریان ده‌گرن و، خوای گه‌وره‌ش باسیان ده‌کات لای ئه‌وانه‌ی که‌لای ئه‌ون، هه‌رکه‌سیک کاروکرده‌وه‌ی ناته‌واو بی‌ت ئه‌وا بی‌گومان نه‌سه‌ب و بنه‌ماله و په‌چه‌له‌ک فریای ناکه‌ویت).

(۳۷) عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، فِيمَا يَرَوِي عَنْ رَبِّهِ ، تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَالَ : «إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَّ ذَلِكَ : فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِمِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ ، وَإِنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً ، وَإِنْ هَمَّ بِهَا فَعَمِلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً» (رواه البخاري / ٦٤٩١) و (مسلم / ١٣١) في صحيحهما بهذه الحروف.

واته: "عه‌بدوللا کورپی عه‌بباس" (خوای لی‌یان پازی بی‌ت) ده‌لێت: پی‌غه‌مبه‌ر "صلی الله علیه وعلی آله وسلم" فه‌رمووی: خوای گه‌وره‌ چاکه و خراپه‌ی نووسیوه، پاشان پوو‌نی کردوته‌وه هه‌ر که‌سیک ئاره‌زووی کرده‌وه‌ی چاک‌ی هه‌بی‌ت و ئه‌نجامی نه‌دات خوای گه‌وره به‌ چاکه‌یه‌کی ته‌واو بۆی ده‌نووسی‌ت، ئه‌گه‌ر ئه‌نجامیشی نه‌دات، هه‌رکه‌یکیش ئاره‌زووی چاکه‌یه‌کی هه‌بی‌ت و ئه‌نجامی بدات خوای گه‌وره به‌ ده‌چاکه تا هفتسه‌د چاکه، به‌لکوو چه‌ندانی تری بۆ ده‌نووسی‌ت، ئه‌گه‌ر که‌سیک ئاره‌زووی خراپه‌یه‌ک بکات، پاشان خراپه‌که نه‌کات، خوای گه‌وره چاکه‌یه‌کی بۆ ده‌نووسی‌ت، ئه‌گه‌ر خراپه‌که‌ش ئه‌نجام بدات، خوای گه‌وره ته‌نها یه‌ک خراپه‌ی بۆ ده‌نووسی‌ت.

(۳۸) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم): إِنْ اللَّهُ تَعَالَى قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالتَّوَّافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ، فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا، وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ (البخاري / ٦٥٠٢، عن أبي هُرَيْرَةَ - رضي الله عنه -).

واته: له "ئه‌بووه‌وره‌یره" وه (خوا لی‌ی پازی بی‌ت) ده‌لێ: پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: خوای گه‌وره فه‌رمووی: هه‌رکه‌سیک دژایه‌تی دۆستیکی من بکا به‌راستی ناگاداری ئه‌که‌مه‌وه: که‌خۆم جه‌نگی له‌گه‌ل ئه‌که‌م، وه به‌نده‌ی من ناتوانی خۆی له‌ من نزیک بکاته‌وه به‌ هیچ کرده‌وه‌یه‌کی وا؛ که‌ من له‌لام خۆشه‌ویست‌ترین بی وه‌ک به‌و شتانه‌ نزیک ئه‌بی‌ته‌وه که‌ له‌سه‌رم واجب کردوه، به‌نده‌ی من به‌رده‌وام ئه‌بی‌و، واز ناهیننی به‌ره به‌ره خۆی له‌ من نزیک ئه‌کاته‌وه به‌ کردنی سوننه‌ته‌کان هه‌تا خۆشم ئه‌وی. جا هه‌ر کاتی‌ک به‌نده‌ی خۆم خۆشویست بۆی ئه‌بمه ئه‌و گوئی‌یه‌ی که‌ پیتی ئه‌بی‌سی، واته: هه‌رچی بۆ په‌زای من نه‌بی: گوئی لی ناگرێ‌و ئه‌وه‌ی بۆ په‌زای من بی گوئی ئه‌داتی، بۆی ئه‌بمه ئه‌و چاوه‌ی که‌ پیتی ته‌ماشای ئه‌کات، واته: ئه‌وه‌ی من پیتی پازی نه‌بم ته‌ماشای ناکات، بۆی ئه‌بمه ئه‌و ده‌سته‌ی هه‌لمه‌تی پی ئه‌با، واته: ده‌ست درێژ ناکا بۆ شتی: که‌ من پیتی پازی نه‌بم، به‌کاری ئه‌هینی له‌ چاکه‌ کردن وه بۆی ئه‌بمه ئه‌و قاچه‌ی که‌ پیتی ئه‌پوا، واته: هاتوو‌چوونه‌که‌ی بۆ پازی بوونی خوا ئه‌بی، هه‌ر شتی‌کم داوا لی بکا بی‌گومان پیتی ئه‌به‌خشم ئه‌گه‌ر داوای په‌نا دانم لی بکا؛ بی‌گومان په‌نای ئه‌ده‌م و ئه‌پیاریزم.

(۳۹) عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ "صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" قَالَ : إِنَّ اللَّهَ جَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ ، وَالنَّسْيَانَ ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ (رَوَاهُ ابْنُ مَاجَةَ / ٢٠٤٥) وَالْبَيْهَقِيُّ (السنن / ٧) صَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي صَحِيحِ سنن ابن ماجه.

واته: "ئىبنووعباس" (خوالى پازى بىت) دهلىت: پىغەمبەر "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فەرمووى: خۋاى گەورە چاپۆشى کردووە لە ھەلەى ئوممەتەكەم و لە بىرچوون و ئەو شتانەى كە بە زۆر پىيان دەكرىت.

(٤٠) عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا، قَالَ : أَخَذَ رَسُولُ اللّٰهِ "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" بِمَنْكِبِي، وَقَالَ : "كُنْ فِي الدُّنْيَا كَأَنَّكَ غَرِيبٌ ، أَوْ غَائِرٌ سَبِيلٍ " ، وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يَقُولُ : إِذَا أُمْسَيْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الصُّبْحَ ، وَإِذَا أَصْبَحْتَ فَلَا تَنْتَظِرِ الْمَسَاءَ ، وَخُذْ مِنْ صَحَّتِكَ لِمَرْضِكَ وَمِنْ حَيَاتِكَ لِمَوْتِكَ (رواه البخارى / ٦٤١٦).

واته: "ئىبنووعومەر" دهلىت: پىغەمبەر "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" شانمى گرت فەرمووى: ھەك نامۆو رېبوارىك لە دونيا وابن، "ئىبنووعومەر" دەلى: كاتى ئىوارەت بە سەرداھات چاوەروانى ئىوارە مەبە، ھەروەھا، كە بە يانیت بە سەرداھات چاوەروانى ئىوارە مەكە، پىش ئەوێ نەخۆش بکەوێت، لە شىساغیت بقرۆزەو و كاری چاكە زۆر بکە، بەر لە مردنىش سوود لە ژيانت وەريگرە.

(٤١) عَنْ أَبِي مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللّٰهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ - رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا - قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ": " لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى يَكُونَ هَوَاهُ تَبَعًا لِمَا جِئْتُ بِهِ " (حديث حسن صحيح، رويناه في كتاب الحجة بإسناد صحيح).

واته: "ئەبووموھەممەدى عەبدوللەى كورپى عەمرى كورپى عاس" (خوالى پازى بىت) دهلىت: پىغەمبەرى خوا "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" فەرموویەتى: بىرویاوهرى كەستان تەواو نابىت تا واى لىدىت كە ئارەزوو و ھەوەسى خۆى دواى ئەو شەرىعەتە ئەگەوى كە من لە لاىخوا ھىناومە.

(٤٢) عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ ، قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللّٰهِ "صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ" يَقُولُ : " قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ مِنْكَ وَلَا أُبَالِي ، يَا ابْنَ آدَمَ ، لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ، ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ ، يَا ابْنَ آدَمَ ، إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابِ الْأَرْضِ خَطَايَا ، ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تُشْرِكُ بِي شَيْئًا ، لَأَتَيْتُكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً » (رواه الترمذى ، وقال : حديث حسن عن أنس). واته: ئەى ئەوێ ئادەمى تۆ داوام لى ئەكەیت و ئاواتى گەشتن ئەخوازىت بە من، ئەوێ من لىت خۆش بووم و ھىچ باكىشم نىيە (كە لىت خۆش نەبم)، ئەى ئەوێ ئادەمى: ئەگەر تاوانەكانت بگەنە دەستەو سارى ئاسمان، پاشان داواى لى خۆش بوونم لى بکەیت، لىت خۆش ئەبم، ئەى ئەوێ ئادەم: ئەگەر پىر بە زەوى تاوانت ھەبىو بگەیتەو لەم بەو مەرجەى ھىچ ھاوېشت بۆ من بىرپار نەدەبى، منىش بە پىر يەك زەوى لىخۆشبوونەو بەرەو پىرت دىم.

تەواو _____